

TIER 2

ຄະນະກຳມະທິການສະຫະລັດອາເມລິກາວ່າດ້ວຍເສລີພາບທາງສາສະໜາສາກົນ (USCIRF) ແມ່ນອົງການອິດສະຫຼະ ແລະ ຮ່ວມກັບຄະນະກຳມະທິການລັດຖະບານກາງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍເສລີພາບທາງສາສະໜາສາກົນ 1996 (1998 International Religious Freedom Act (IRFA) ເຊິ່ງດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາສິດເສລີພາບທາງດ້ານສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອໃນຕ່າງປະເທດ. USCIRF ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນໃນການຕິດຕາມກວດກາການລະເມີດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອໃນ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳແນວທາງນະໂຍບາຍແກ່ປະທານາທິບໍດີ, ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງ ປະເທດ, ແລະ ລັດຖະສະພາ. USCIRF ເປັນອົງການນິຕິບຸກຄົນອິດສະຫຼະທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ແລະ ແຕກຕ່າງຈາກ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2017 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການບັນລຸໄດ້ສູງສຸດ ຂອງວຽກງານໃນປີທີ່ຜ່ານມາ ຂອງຄະນະກຳມະທິການ ແລະ ພະນັກງານທີ່ເປັນມີອາຊີບ ໃນການສ້າງເອກະສານ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດທິທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາ. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2017 ໄດ້ກວມເອົາໄລຍະເວລາແຕ່ປີ 2016 ຈົນຮອດເດືອນ ກຸມພາ 2017, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ກໍ່ໄດ້ມີການກ່າວເຖິງບາງກໍລະນີ ຫຼື ບາງເຫດການສຳຄັນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງກອບໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວນີ້. ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບ USCIRF, ເຂົ້າຊົມເວັບໄຊທີ່ໄດ້ [ທີ່ນີ້](#), ຫຼື ພົວພັນຫາ USCIRF ໂດຍກົງໄດ້ທີ່ 202-786-0611.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ການຄົ້ນພົບທີ່ສຳຄັນ: ໂດຍອີງຕາມສະຖິຕິດ້ານສິດທິມະນຸດໂດຍລວມ ຂອງປະເທດລາວແມ່ນໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ເປັນ ໜຶ່ງໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີເສລີພາບໜ້ອຍ ແລະ ການອົດກັ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດໃນໂລກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຍ້ອນການຈຳກັດ ຂອງລັດຖະບານໃນການສະແດງອອກ, ເຕົ້າໂຮມຊຸມນຸມ ແລະ ໂຮມກຸ່ມ, ອິດສະຫຼະພາບສື່ມວນຊົນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ ອິນເຕີເນັດ, ແລະ ສິດທິອື່ນໆ. ລັດຖະບານລາວ ຍັງສືບຕໍ່ຈຳກັດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອຢ່າງ ໜັກໜ່ວງ. ໃນບາງພື້ນທີ່ ຂອງປະເທດ, ສະພາບເສລີພາບທາງສາສະໜາແມ່ນມີອິດສະພາບໂດຍ ທົ່ວໄປ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊຸມຊົນພຸດເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ແຕ່ວ່າໃນພື້ນທີ່ອື່ນໆ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຂໍ້ມູນແຫງ ແລະ ເລືອກປະຕິ ບັດຕໍ່ຊົນກຸ່ມໜ້ອຍທາງສາສະໜາ ແລະ ຊົນເຜົ່າ, ແລະ ການຄວບຄຸມຂອງລັດຖະບານທີ່ແຜ່ຫຼາຍ ແລະ ລະບຽບ ການທີ່ເປັນອຸປະສັກຂັດຂວາງເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຜູ້ທີ່ຕີອວາມໝາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການທາງສາສະໜາຢ່າງບໍ່ມີຄວາມສອດຄ່ອງຍັງແມ່ນມັກຈະສົ່ງໄສເປັນຊາວຄຣິສ. ໃນປີ 2017, USCIRF ຈັດໃຫ້ປະເທດລາວຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນທີ 2 (Tier 2) ອີກຄັ້ງ ເຊິ່ງໄດ້ຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນນີ້ມາແຕ່ປີ 2009. ເພາະວ່າ ປະເທດລາວຈັດຕັ້ງ

ປະຕິບັດບັບປຸງລະບຽບການທາງສາສະໜາໃໝ່, ແລະ USCIRF ຈະຕິດຕາມວ່າມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ ຫຼື ບໍ່ — ລວມໄປເຖິງ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິພົນລະເມືອງ ແລະ ການເມືອງ (International Covenant on Civil and Political rights), ທີ່ປະເທດລາວເປັນລັດພາຄີຢູ່ — ເຊິ່ງອາດມີຜົນຕໍ່ວິທີການລາຍງານ ຂອງ USCIRF ກ່ຽວກັບປະເທດລາວໃນບົດລາຍງານປະຈຳປີໃນ ອະນາຄົດ.

ຄໍາແນະນຳສໍາລັບລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາ

- ຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານລາວລິເລີ່ມກິນໄກສິດທິມະນຸດຢ່າງເປັນທາງການ, ເຊິ່ງຄ້າຄືກັນກັບການ ເຈລະຈາດ້ານສິດທິມະນຸດ ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ມີຢູ່ກັບປະເທດມຽນມາ ແລະ ຫວຽດນາມ, ລວມທັງກຸ່ມສິດທິມະນຸດ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ຂອງປະເທດ ລາວ, ເພື່ອແຕ້ໄຂບັນຫາ ຂອງລັດຖະບານລາວຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ ເຊັ່ນວ່າ: ການເລືອກປະຕິບັດ, ທາງຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ, ການທໍລະມານ ແລະ ການທາລຸນຄົນໃນຄຸກ, ການຈັບກຸມ ແລະ ການກັກຂັງທີ່ບໍ່ຊອບທຳດ້ວຍກົດໝາຍ, ແລະ ການຂາດຂະບວນການທາງກົດ ໝາຍທີ່ຊອບທຳ ແລະ ຕຸລາການທີ່ເປັນອິດສະຫຼະ;
- ຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານລາວເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດ 315 ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ, ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພະນັກງານຂັ້ນ ສູນກາງ, ແຂວງ, ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປະຕິບັດບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຕໍ່ການຜ່າຜົນທີ່ຂັດຕໍ່ກົດ ໝາຍ ແລະ ລັດຖະທຳມະນູນລາວ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ;
- ສືບຕໍ່ເອົາລັດຖະບານລາວເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນບາງກໍລະນີສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດ ເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ລວມທັງແຕ່ບໍ່ໄດ້ຈຳກັດພຽງແຕ່ການບັງຄັບໃຫ້ອອກ ແລະ/ຫຼື ໃຫ້ປະຖິ້ມ ລັດທາຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການບັງຄັບໃຊ້, ແລະ ການຕີ ຄວາມໝາຍຫຼັກກຼັກ ທຳທາງສາສະໜາໃຫ້ສອດຄ່ອງ ຂອງພະນັກງານລັດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ບັງຄັບ ໃຊ້ກົດໝາຍທຸກຂັ້ນ.
- ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການທີ່ຊ່ວຍຊີ້ນຳເປົ້າໝາຍການປົກປ້ອງເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ສິດທິມະນຸດຊົນ, ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ, ລວມທັງ: ບັນດາໂຄງການຫຼັກກຼັກທຳ ແລະ ການ ແລກປ່ຽນທາງດ້ານວຽກງານກົດໝາຍທີ່ແນໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດ 315 ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ; ການເຜີຍກອບຮົມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ ແລະ ກ້ອນກຳລັງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ ພິພາກສາ ຂອງລາວກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ, ຫຼັກກຼັກທຳ, ແລະ ເສລີພາບ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນທາງສາ

ສະໜາ; ແລະ ການເລີ່ມສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ກຸ່ມອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ຂອງລາວທີ່ດໍາເນີນກິດຈະກຳການກຸສົນ, ການແພດ ແລະ ການພັດທະນາ;

- ຮັບປະກັນວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ແລະ ພະນັກງານບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂອງລາວທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມການ ເຝິກອົບຮົມ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງວິຊາການຕ່າງໆໄດ້ຮັບການກວດສອບຢ່າງລະອຽດ ອີງຕາມ Leahy Amendment ເພື່ອຢືນຢັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກ່ຽວພັນກັບການລະເມີດສິດທິມະນຸດ, ແລະ ເພື່ອປະຕິເສດການເຝິກອົບຮົມ, ວິຊາ ຫຼື ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາແກ່ໜ່ວຍງານ ຫຼື ບຸກຄະລາກອນໃດໜຶ່ງ ທີ່ພົບວ່າມີສ່ວນພົວພັນໃນຮູບການທີ່ສອດຄ່ອງກັບການລະເມີດສິດທິມະນຸດ, ລວມທັງເສລີພາບທາງສາສະໜາ; ແລະ
- ສືບຕໍ່ສອບຖາມຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີກ່ຽວກັບບາດເຈດຕະນາທີ່ຢູ່ ຂອງທ້າວ ສົມບັດ ສົມພອນ ໂດຍທີ່ວ່າການທີ່ ລັດຖະບານລາວບໍ່ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບການຈາກການສືບສວນສອບສວນກ່ຽວກັບການຫາຍຕົວ ຂອງລາວນັ້ນເປັນສິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແນວທາງໂດຍລວມ ຂອງລັດຖະບານລາວຕໍ່ກັບສິດທິມະນຸດ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ແລະ ສິດທິບຸກຄົນ.

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

ໃນປະເທດລາວ ມີຢູ່ສີ່ສາສະໜາທີ່ລັດຖະບານຄອມມິວນິສລາວຮັບຮູ້ ຄື: ສາສະໜາພຸດ, ຄຣິສຕຽນ, ອິດສະລາມ, ແລະ ຄວາມເຊື່ອບາຮາຍ. ເຊິ່ງຍາກທີ່ຈະລະບຸຕົວເລກໄດ້ແນ່ນອນ ແຕ່ຢ່າງໜ້ອຍ ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງພົນລະເມືອງປະມານເຈັດລ້ານຄົນ ຂອງປະເທດ ຫຼື ຄິດສະເລ່ຍເປັນ 66 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງພົນລະເມືອງ ແມ່ນນັບຖືສາສະໜາພຸດ. ນັບຖືຄຣິສຕຽນປະມານ 1,5 ລ້ານຄົນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີການນັບຖືຜີ, ບູຊາບັນພະບຸລຸດ ຫຼື ການນັບຖືທາງສາສະໜາອື່ນໆຍັງຄົງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ ໃນຂະນະທີ່ ມີສ່ວນໜ້ອຍໆໜຶ່ງທີ່ນັບຖືອິດສະລາມ, ບາຮາຍ ຫຼື ລັດທິຂົງຈີ້.

ໃນເດືອນ ມັງກອນ 2016, ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ (LPRP) ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນອົງຄະນະພັກຄັ້ງທີ 10 ແລະ ໄດ້ມີການປັບຕໍາແໜ່ງການນໍາທີ່ສໍາຄັນ. ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານ ທອງລຸນ ສີສຸລິດ ເປັນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ໄດ້ເລືອກເອົາທ່ານ ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ ເປັນເລຂາທິການໃຫຍ່ ແລະ ເປັນປະທານ ປະເທດຄົນໃໝ່; ທັງສອງທ່ານ ໄດ້ເຂົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງໃນເດືອນ ເມສາ 2016 ພາຍຫຼັງການເລືອກຕັ້ງສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນມີນາ ໃນບົດຮຽນກັນ.

ລັດຖະບານລາວໄດ້ໃຊ້ອໍານາດຕາມທີ່ໄດ້ອະທິບາຍແລ້ວວ່າເປັນ “ການຄວບຄຸມແບບເດັດຖານ” ຕໍ່ສົມວນຊົນ ລວມທັງ ສິ່ງສິ່ງພິມ ແລະ ອອກອາກາດ. ໃນເດືອນ ພະຈິກ 2016 ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າ

ດ້ວຍສົມວນຊົນສະບັບປີ 2008 ທີ່ສືບຕໍ່ເພີ່ມການຮັດກຸມແລະຈຳກັດຂຶ້ນອີກ. ໃນຫວ່າງປີມື້ງານີ້, ການຄວບຄຸມອັນເຂັ້ມງວດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ບາງຄົນໄດ້ຫັນມານຳໃຊ້ທັງສົມວນຊົນສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ສົມວນຊົນອອນລາຍອື່ນໆເປັນເວທີ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຊ່ອງທາງສະແດງອອກຄຳຄິດເຫັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນປີ 2014 ລັດຖະບານລາວໄດ້ຮັບຮອງເອົານິຕິກຳທີ່ເຮັດໃຫ້ການວິພາກວິຈານລັດຖະບານ ແລະ ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນເທັດຜ່ານທາງອອນລາຍເປັນຄວາມຜິດທາງອາຍາ. ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ 3 ບຸກຄົນໄດ້ຖືກຈັບກຸມໃນເດືອນມີນາ 2016 ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ຈັບກຸມຕົວພວກເຂົາໃນຂໍ້ຫາໂພສທ໌ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ຕ້ານລັດຖະບານຜ່ານທາງເຟດສ໌ບຸກ. ເຊິ່ງບໍ່ມີການຮູ້ເບາະແສທີ່ຢູ່ ຂອງພວກເຂົາຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ບາກົດຕົວຜ່ານທາງໂທລະພາບຂອງລັດໃນເດືອນພຶດສະພາ ເພື່ອຍອມຮັບສາລະພາບຕາມຂໍ້ກ່າວຫາທາງອາຍາຕໍ່ສາທາລະນະ. ບຸກຄົນທັງສາມມີຊື່ວ່າ ສົມພອນ ພິມມະສອນ, ຫຼອດຄຳ ທຳມະວົງ, ແລະ ສຸກັນ ໃຈທາດ ເຊິ່ງໃນເວລາທີ່ໂພສທ໌ນັ້ນທັງສາມແມ່ນກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ປະເທດໄທ ແລະ ໄດ້ຖືກກັກຕົວໃນເວລາທີ່ກັບຄືນມາປະເທດລາວເພື່ອຮັບເອກະສານ ແລະ ໃບອະນຸຍາດເດີນທາງ. ໃນຕອນທ້າຍ ຂອງການລາຍງານລະບຸວ່າ ພວກກ່ຽວທັງສາມຍັງຖືກຄຸມຂັງຕົວຢູ່.

ສະພາບການເສລີພາບທາງສາສະໜາປະຈຳສົກປີ 2016 - 2017

ຂໍ້ຈຳກັດດ້ານກົດໝາຍກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ ແລະ ກົດຈະກຳທາງສາສະໜາ: ລັດຖະບານລາວຄຸ້ມຄອງວຽກງານສາສະໜາຜ່ານສອງອົງການຫຼັກໄດ້ແກ່: ກະຊວງພາຍໃນ ທີ່ມີອຳນາດໃນການອະນຸຍາດກົດຈະກຳຕ່າງໆ ຫຼື ການສ້າງຕັ້ງສະຖານທີ່ສັກກະລະບູຊາໃໝ່, ແລະ ແນວລາວສ້າງຊາດ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ທີ່ເປັນອົງການນິຕິບຸກຄົນທາງການເມືອງ ແລະ ສັງຄົມທີ່ມີໜ້າທີ່ເຜີຍແຜ່, ແລະ ອະທິບາຍນະໂຍບາຍທາງສາສະໜາ ຂອງລັດຖະບານ.

ໃນເດືອນ ສິງຫາ 2016, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ທອງລຸນ ສີສຸລິດ ໄດ້ອອກລະບຽບການໃໝ່ຄື: ດຳລັດເລກທີ 315 ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປົກປ້ອງກົດຈະກຳທາງສາສະໜາ. ໃນຕອນທ້າຍ ຂອງໄລຍະການລາຍງານ, ພົບວ່າມັນຍັງຄົງບໍ່ມີຄວາມຈະແຈ້ງວ່າດຳລັດໃໝ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະມີຜົນຕໍ່ບັນດາກຸ່ມທາງສາສະໜາແນວໃດ. ດຳລັດເລກທີ 315 ທົດແທນ ດຳລັດເລກທີ 92 ວ່າດ້ວຍການປະຕິບັດວຽກງານສາສະໜາ, ເຊິ່ງໄດ້ໃຫ້ພື້ນຖານທາງດ້ານກົດໝາຍສຳລັບການອອກລະບຽບການ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສາສະໜານັບແຕ່ປີ 2002. ນັກວິຈານໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ສັງເກດວ່າຂະບວນການການອະນຸມັດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ຂອງດຳລັດເລກທີ 92 ເຊິ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກາຍ ເປັນຂໍ້ເສຍຜົນປະໂຫຍດ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບດຳລັດເລກທີ 92,

ດຳລັດເລກທີ 315 ກຳນົດໃຫ້ການຈົດທະບຽນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາ, ການບວດຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ, ການດຳເນີນກິດຈະກຳທາງສາສະໜາ, ການເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດ ຫຼື ການເຊື່ອເຊີນຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາລາວເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສາສະໜາ, ການຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຫຼື ການບໍລິຈາກ, ແລະ ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິ່ງສົ່ງພິມ ແລະ ດິຈິຕອນ, ແລະອື່ນໆຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານໃນຫຼາຍຂັ້ນ. ອົງການຜູ້ອະນຸມັດແມ່ນຂຶ້ນກັບກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ອົງການຄູ່ຮ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂັ້ນເມືອງ/ເທດສະບານ ຫຼື ແຂວງ. ດຳລັດດັ່ງກ່າວລະບຸວ່າກະຊວງພາຍໃນຈະມີການສ້າງລະບຽບການເພື່ອອະນຸມັດການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ ແລະ ການບູລະນະສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ ແລະ ໂຄງສ້າງທາງສາສະໜາອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນ, ດຳລັດຍັງເຕືອນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຄຸກຄາມຕໍ່ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຫຼື ກ່ຽວກັບ “ຄວາມສາມັກຄີປອງດອງຂອງຊາດ” ເຊິ່ງກໍ່ຄ້າຍຄືກັບພາສາທີ່ຄຸມເຄືອບໍ່ຈະແຈ້ງທີ່ບັນດາປະເທດອື່ນໆ ໃຊ້ເພື່ອຈຳກັດສິດທິຕ່າງໆ.

ບໍ່ວ່າດຳລັດໃໝ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນອະທິບາຍສາຍພົວພັນ ແລະ ບົດບາດທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ຂອງກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ແນວລາວສ້າງຊາດ ຫຼື ບໍ່, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນຍິ່ງຄົງເຫັນໄດ້ວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນຍັງບໍ່ເປັນທີ່ແຜ່ຫຼາຍ. ເຊິ່ງບາກົດວ່າພາຍໃຕ້ດຳລັດໃໝ່ນີ້, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ ແລະ ແນວລາວສ້າງຊາດຈະຍັງຄົມມີອິດສະຫຼະໃນການຄວບຄຸມກິດຈະກຳທາງສາສະໜາໃນຫຼາຍດ້ານ, ເຖິງແມ່ນວ່າ, ພາຍໃຕ້ລະບຽບການທີ່ຜ່ານມາ ດຳລັດນີ້ຈະເບິ່ງຄືວ່າຈະຕ່າງກັນໄປໃນແຕ່ລະເມືອງ ແລະ ແຂວງ. ຊຸມຊົນສາສະໜາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີພື້ນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນໃນການປະຕິບັດວຽກງານສາສະໜາໃນພື້ນທີ່ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນເປີດກວ້າງຕໍ່ການມີຄວາມສຳພັນທີ່ດີ. ໃນບັນດາຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້, ບາງກຸ່ມສາສະໜາໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນວຽກງານການກຸສົນ ແລະ ພວກເຂົາປະສານທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມພິທີ ແລະ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງທາງສາສະໜາເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມີພື້ນທີ່ອື່ນໆທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນຜັນຂະຫຍາຍລະບຽບການເປັນວົງກວ້າງໂດຍການຊີ້ນຳເນື້ອຫາບົດສວດ, ບົດເທດ, ຄວບຄຸມກິດຈະກຳທາງສາສະໜາ, ຫຼື ຍຶດເອົາວັດຖຸເອກະສານທາງສາສະໜາ. ນອກ ຈາກນັ້ນ, ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນດຳລັດດັ່ງກ່າວບາກົດວ່າຈະບັງໃຊ້ກັບພະສົງຊາວພຸດ ແລະ ໂຄງສ້າງທາງສາສະໜາ, ແລະ ຖ້າຫາກຖືກຕີຄວາມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຈຳກັດຮັດກຸມ, ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງໃນ ນະໂຍບາຍທີ່ຜ່ານມາທີ່ຍົກເວັ້ນພຸດທະສາສະນິກກະຊົນ(ຊາວພຸດ)ຈາກລະບຽບວິທີຄຸ້ມຄອງຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ແມ່ນສາສະໜາພຸດ.

ການກະທຳຜິດຕໍ່ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ: ໂດຍທີ່ວ່າໃຫ້ປະເທດລາວທີ່ມີລັກສະນະເປີດກັ້ນ ແລະ ຄອມມິວນິສ ລາຍງານກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ ແລະ ການລະເມີດເສລີພາບທາງສາສະໜາແມ່ນເປັນການຍາກທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ແລະ ພິສູດເລື້ອຍໆ. ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາ ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍຕ້ອງໄດ້ລະວັງ ແລະ ໄຕ່ຕອງຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳ ຂອງເຂົາເຈົ້າເລື້ອຍໆເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການກວດຈັບ; ການໄຕ່ຕອງລະວັງຖືກນຳໃຊ້ກັບອົງການ ຈັດ

ຕັ້ງທາງສັງຄົມພາຍໃນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການລາຍງານທີ່ຈຳກັດ, ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດງານທາງ
ສັງຄົມສືບຍັງຄົງສືບຕໍ່ເລືອກປະຕິບັດ ແລະ ລະເມີດຕໍ່ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍທາງສາສະໜາ ແລະ ຊົນເຜົ່າ. ໂດຍ
ສະເພາະ, ລັດຖະບານລາວມີຄວາມສົງໄສໃນບາງຊົນເຜົ່າ ເຊັ່ນ: ຊົນເຜົ່າມົ້ງ, ແລະ ແນ່ເບົ້າໝາຍໃສ່ບຸກຄົນ
ທີ່ກຸ່ມສາສະໜາຄຣິສຕຽນ ເຖິງແມ່ນວ່າການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ດີນີ້ຈະຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນບາງແຂວງຫາຍກວ່າ
ບ່ອນອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ບ່ອນທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຈຳກັດການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ.
ລັດຖະບານຮັບຮູ້ສາມກຸ່ມສາສະໜາຄຣິສຕຽນ ແລະ ກົດດັນໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາຕ່າງໆ ແລະ
ນິກາຍອື່ນໆທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາມກຸ່ມເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມນິກາຍຮັບຮູ້. ບາງຊາວຄຣິສຕຽນມີ
ຄວາມສະຫ້າມຍ້ານກົວລັດຖະບານ ແລະ ປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອ ຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງລັບໆ.

ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ ຫຼື ກຳກັດຂັ້ນຊາວຄຣິສ, ບາງຄັ້ງກໍ່ກ່າວຫາພວກເຂົາວ່າເຜີຍແຜ່ຄວາມເຊື່ອ ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາຍັງເຜົ່າລະວັງ, ຊູ່ຂວນ ແລະ ຂົ່ມຂູ່ບຸກຄົນທີ່ສົງໄສວ່າຊັກຊວນໃຫ້ປ່ຽນສາສະໜາ. ອີງ
ຕາມບົດລາຍງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ — ຫຼື ໃນບາງກໍລະນີເພື່ອນບ້ານ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ — ພະຍາຍາມ
ທີ່ຈະບັງຄັບໃຫ້ຊາວຄຣິສປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂົ່ມຂູ່ເພື່ອບີບໃຫ້ພວກເຂົາໃຫ້ອອກຈາກບ້ານ ຫຼື
ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາຈ່າຍຄ່າບັບ ໄໝ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ຂອງພວກເຂົາ.
ຫຼາຍໆຄັ້ງ, ທີ່ຊາວຄຣິສປະເຊີນກັບການເລືອກປະຕິບັດໃນການເຂົ້າເຖິງການບິນບົວທາງການແພດ, ການ
ສຶກສາ, ແລະ ການຈ້າງງານຂອງລັດ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງການໃຫ້ຊາວຄຣິສຮັບອະນຸຍາດລ່ວງໜ້າກ່ອນຈະມີການເດີນທາງທີ່ກ່ຽວພັນກັບ
ສາສະໜາໃດໜຶ່ງພາຍໃນ ຫຼື ລະຫວ່າງແຂວງເລື້ອຍໆ. ດຳລັດເລກທີ 315 ໃໝ່ນີ້ເນັ້ນໜັກວັດທະນະທຳລາວ
, ມໍລະດົກ ແລະ ນ້ຳໃຈຊາດ ເຊິ່ງແມ່ນພາສາທີ່ລັດຖະບານອາດໃຊ້ກັບຊາວຄຣິສໃນທາງທີ່ຄ້າຍຄືກັບຕົວຢ່າງ
ທີ່ຜ່ານມາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່າວຫາຊາວຄຣິສໃນການບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ປະຕິເສດການເຂົ້າ
ຮ່ວມກິດຈະກຳບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດທະນະທຳປະເພນີຂອງຊາວພຸດ.

ນະໂຍບາຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ

ໃນໄລຍະການລາຍງານນີ້, ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ປະເທດລາວໄດ້ຮັດແໜ້ນສາຍພົວພັນສອງຝ່າຍ ໃນ
ທິດທາງທີ່ເອື້ອອໂອກາດໃນອະນາຄົດໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານສະຫະ ລັດອາເມລິກາທີ່ຈະເຂົ້າໄປມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງ
ຈິງຈັງໃນບັນຫາເສລີພາບທາງສາສະໜາ ແລະ ສິດທິມະນຸດ. ສະຫະລັດ ອາເມລິກາຄວນຈະນຳໃຊ້ໂອກາດ
ເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອຊຸກຍູ້ລັດຖະບານລາວໃຫ້ດຳເນີນການປະຕິບັດການປົກປ້ອງ ແລະ ເຄົາລົບສິດທິ ຂອງຊົນເຜົ່າ
ກຸ່ມນ້ອຍ ທາງສາສະໜາ ແລະ ຊົນເຜົ່າ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປະຕິບັດດຳລັດເລກທີ 315.

ໃນປີ 2016, ປະເທດລາວໄດ້ເປັນປະທານສະມາຄົມປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ຫຼື ອາຊຽນ, ກຸ່ມ 10 ປະເທດລະດັບພາກພື້ນທີ່ຮ່ວມມືກັນໃນດ້ານບັນຫາເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ. ໃນລະຫວ່າງ ເດືອນກັນຍາ 2016 ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນ ແລະ ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊີຕາເວັນອອກໄດ້ໄຂຂຶ້ນຢູ່ທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຈາກນັ້ນ ທ່ານ ບາຣັກ ໂອບາມາ, ປະທານາທິບໍດີແຫ່ງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ທ່ານ ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ, ປະທານປະເທດແຫ່ງສປປ ລາວ ໄດ້ປະກາດການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືຮອບດ້ານເພື່ອ ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສອງປະເທດໃນຂົງເຂດ “ ຄວາມສຳພັນທາງການເມືອງ ແລະ ການທຸດ, ການ ຄ້າ ແລະ ເສດຖະກິດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສຶກສາ ແລະ ການເຝິກອົບຮົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບ, ການຮ່ວມມືດ້ານມະນຸດສະທຳ, ບັນຫາສິ່ງຕົກຄ້າງຈາກສົງຄາມ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ການປົກ ບ້ອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດ, ແລະ ສາຍສຳພັນລະຫວ່າງປະຊາຊົນສອງຊາດ.” ທັງສອງປະເທດໄດ້ ຕົກລົງເຫັນດີທີ່ຈະລວມເອົາການເບີກສາຫາລື ດ້ານສິດທິມະນຸດເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງການເຈລະຈາສອງ ຝ່າຍແບບຮອບດ້ານປະຈຳປີ; ການເຈລະຈາປະຈຳປີ ຄັ້ງທີເຈັດທີ່ຈະຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນມິຖຸນາ 2016 ທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ໃນລະຫວ່າງຢູ່ທີ່ປະເທດລາວ, ທ່ານປະທານາທິບໍດີ ໂອບາມາ ເຊິ່ງເປັນປະທານາທິບໍດີສະຫະລັດອາເມລິກາຜູ້ທຳ ອິດ ທີ່ເດີນທາງມາຢ້ຽມຢາມປະເທດນີ້ ໄດ້ໃຫ້ສູນທອນພົດຕໍ່ຊາວລາວ ເຊິ່ງໃນນັ້ນທ່ານໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດສາກົນ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງຄວາມເຊື່ອໃນການໃຊ້ຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເອກະສານຂໍ ມູນຈາກທ່ານງບຂາວກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນລາວ-ສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ກ່າວວ່າ ສະຫະລັດອາເມລິກາ “ມີ ຄວາມໝາຍໝັ້ນຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສົ່ງເສີມການເຄົາລົບສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບທາງສາສະໜາ”. ຈາກນັ້ນ ປະທານາທິບໍດີ ໂອບາມາ ຍັງໄດ້ຮັບຮູ້ບັນຫາຄັງຄ້າງຈາກສົງຄາມ ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ໄດ້ປະກາດ ແຜນທີ່ຈະ “ເພີ່ມທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງ [ສະຫະລັດ] ເປັນ 90 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ ຕະຫຼອດໄລຍະສາມປີຕໍ່ ໜ້າ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອປະເທດລາວຂະຫຍາຍວຽກງານ [ແກ້ບຽກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ].” ກ່ອນກອງປະຊຸມສຸດ ຍອດ, ນັກເຄື່ອນໄຫວສິດທິມະນຸດໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທ່ານປະທານາທິບໍດີ ໂອບາມາໃຫ້ຍົກຫຼາຍງບັນຫາ ລວມທັງ ການຫາຍຕົວ ຂອງຜູ້ນຳອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ຂອງລາວ ທ້າວ ສົມບັດ ສົມພອນ ຜູ້ທີ່ຫາຍຕົວໄປ ຕັ້ງແຕ່ເດືອນທັນວາ 2012. ນາງ ສຸ້ຍ ເມັງ ງ້ອກ (Shui Meng Ng), ຜູ້ເປັນພັນລະຍາ ຂອງທ້າວສົມບັດ ໄດ້ ພົບກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ສາກົນລະດັບສູງຫຼາຍທ່ານໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມສຸດຍອດ ລວມທັງຜູ້ຕາງໜ້າສະຫະລັດ ອາເມລິການຳ.